

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. २९ ॥

परमात्माकडे देह-जिवाने केलेली विनवणी ची...

॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥

॥ कनवाळु ची ओवी ॥

- ॥ भक्ती चा, कनवाळु साहय । करावं बाळासं ।
अनामत, महाराज देहीला । तारा बहु यवगं ॥
- ॥ देह जीवाच्या करावं/होतीनं भेटी । थोर महीमा तुही ।
कृष्णराज महाराज तुम्हाला । बहु यवगं विनवी ॥ ०२ ॥
- ॥ तिस लक्ष, तुरङ्ग देही । हिंडलो पानो-पानं ।
भोगली चौ-यांशी । माझं, कंटाळ्णे मन ॥
- ॥ विस लक्ष, गाय-गोत्री । हिंडलो रानोवनी ।
बालक तुझ्या, तान्हा कृष्ण । धर मज पोटाशी ॥०४॥
- ॥ अकरा लक्ष, जलचर । हिंडलो/होतो पाण्यातं ।
भोगली, चौ-यांशी दया । करा कृष्ण नाथं ॥
- ॥ दहा लक्ष, किडा-किटुक । हिंडलो चौ-यांशी ।
नाही राहली, उरवती । जागा, दयाहो पायाशी ॥
- ॥ नउ लक्ष, पक्षी कुळी । उडलो/हिंडलो गगणातं ।
आता माझी दया येवु घा । मानव जन्मातं ॥
- ॥ चार लक्ष, मानव देही । उत्तम आहे ।
थोर माझं, भाऊ धरले । देवाचे पायं ॥०८॥
- ॥ चार न् चार, घडी ऐसा । कोट बनवलां ।
जीवन-पोहन, राजा यामध्ये । नांदु लागलां ॥
- ॥ कोट-कोट, येरझार कोट । म्हणावं कैश्याशी ।
कोट हे, नरदेही । सोयंम्/जीव, नांदवा ईर्थी ॥ १० ॥
- ॥ चार न् बारा, मिळुन सवळी । हाती धरली ।
सत्रावीला, जिवनकळ । ज्योत, उभी राहली ॥
- ॥ चार न् बारा, मिळुन राया । सवळी गठनं ।
सत्रावीला, जिवनकळ । ज्योत, देहीत नांदनं ॥१२॥
- ॥ रुमा-वळीला, गणिता नाही । तु, रुपी उतरला/उध्वारला ।
धन्य तुमची, लीला सर्व । घटी भरून उरलां ॥ १३ ॥
- ॥ इश्वरी माया, इश्वरी काया । रुपाशी/रुपात आल्या/येतीनं ।
धन्याच्या आंगच्या सत्/सत्ता ज्योता । रुपी नांदु लागल्या/लागनं ॥
- ॥ देही मध्ये, देही हो राया । स्थुल-सुक्ष्म देही ।
स्थुल देहीला, आयुष्य राया । लाखाचं देह ॥
- ॥ देही मध्ये, देही । फजीत, नाही चे काम ।
सुक्ष्म देहीवर, सिदार्ह वाचा । दयाहो शकुनं ॥
- ॥ देही मध्ये, देही राया । सुक्ष्म देही ।
सुख राहीलं उभ । आयुष्य, कुडीवरं देह ॥ १७ ॥
- भजने :- ॥ राहु राहु येईनं । करोडोवर्ष देहीला सुखः होईनं ॥
॥ राहु राहु राहु दे । अनंत यवगं देहीला सुखः राहु दे ॥

डहाक्या :-

॥ अरज माझी, अरज देवां । तुम्हा पायी आहें ।
सदा विनवतो, माझ्या मुख्या । उभा राहयं ॥

॥ तुमच्याच आंगचा, जीव हा राया । तुमचाच सर्वगाडी ।
तुमच्या नामानं, तरल्या राहो । वहु यवगावरी ॥

॥ अगाध वाणी, अगाध धनी । अगाध महीमा तुही ।
तुमच्या वाचुन, ईच्छा पुर्ण । कोण करनं माही ॥

॥ ईच्छा पुर्ण, कर या देही । जावुच नको कही ।
देहीतुन जावुच-नको कधी । असोतुया, रूपा-सुखाची गाही ॥

भजने :-

॥ परमय सुखाची वाणी । याहो महाराजा, सुखं: दयाहो येवुनी ॥

॥ सुखा साठी, म्या भजलासे हरी । आहो हरी..
सुखं: दयाहो । महाराजा देहीवरी/येवुनी हो ॥

॥ उमर बारा तेरा वर सात । बत्तिशीला अंबर, करा देह पिंड ॥

॥ उमर चौदाशी चौदाशी । अंबर करा देहीशी ॥

॥ आयुष्य करोडावरत देई । कृष्ण महाराजा महीमा आहे तुही ॥

॥ महीमा आहे गा तुही । आता चालव या तिरलोकी गाही ॥

॥ तिरलोक्याचा होय दाता । संभाळ करा महाराजा अवधुता ॥

॥ कनवाळुची ओवी निरसनसंहि शब्दार्थ/चरणार्थ ॥

चौ-यांशी :- चौ-यांशी म्हणजे ८४ लक्ष योनी । जसे वृक्ष-वेळीच्या पानावर राहणा-या ३० लक्ष तुरंग देही च्या योनी, जंगलात विचरण करणारे २० लक्ष गाय-गोत्री च्या योनी, पाण्यात राहणारे ७७ लक्ष जलचरांच्या योनी, गगणात उडणारे १० लक्ष पक्षी कुळे यांच्या योनी आणी ईतर ९ लक्ष किडा-किटुके यांच्या योनी असे एकुन ८० लक्ष योनी होतात. यासह विविध प्रकारच्या ४ लक्ष मानव देही असे एकुन ८४ लक्ष योनी होतात. या सर्व योनी फिरणे म्हणजेच ८४ शी चा फेरा फिरणे, यालाच चौ-यांशी असे म्हटले आहे.

जिवन-पोवन राजा :-

या आत्म्याला जिवन-पोवन राजा असे म्हटल्या गेले आहे. कारण या आत्म्यामुळेच या देहीला जिवन भोगावयास मिळते. या देहीचे श्वास/पवन चालु राहते. हा देहीचा जिवन-पोवन राजा असलेला आत्माराम या देहीत नांदु लागल्यावरच, ही देही कार्यरत् होवुन कार्य करण्यास सक्षम होते. अन्यथा या देहीला मसनात जावे लागते.

चार न चार घडी ऐसा कोट :-

सुप्त ईच्छा असलेले आत्म्याची सुप्त ईच्छा जेव्हा उफाळुन वाहेर येते, तेव्हा त्यांच्या ईच्छापुर्तिकरीता परमात्मा आदीपुरुष त्यांच्यावर कृपा करतो. आणी त्यांच्या ईच्छापुर्तिकरीता, त्यांना प्रकृतिमायेच्या योनीमध्ये प्रेरीत करतो.

प्रकृतिमायेच्या योनीत जेव्हा हा निश्कलंकी शंक आत्मा प्रवेशी/परवेशी होतो, तेव्हा प्रकृतिमायेच्या तिन गुणांनी ते वधू होतात. आणी त्या शंक आत्म्यावर एकावर एक घडी केलेल्या कोटाप्रमाणे १.स्थुलदेही २. सुक्षमदेही ३. कारणदेही ४. महाकारण देही असे चार देहीचे आवरण येते. शंक आत्म्यावर आलेल्या या चार देहांच्या आवरणालाच ‘चार न चार घडी ऐसा कोट’ असे संबोधलेले आहे. या चार देहीच्या मिळुन बनलेल्या कोटालाच नरदेही असे म्हणतात.

येरझार कोट :- आत्म्यावर चार न चार घडी ऐसा कोट आव्यानंतर, तो शंक आत्मा, या देही या मायेव्वारे आलेल्या तिरगुण सह देहीचे मनोविकार, विषय वासना याव्वारे उत्तरोत्तर या चार च्या सप्तकोषाने वेस्टीला जावुन तो जिवात्मा वनतो.

परंतु जेव्हा या देहीव्वारे आलेले तिरगुणांचे वधद, विकार विषय वासना सह सप्तकोषाचे वेस्टन सत्कृत्य करत, चतुर्पंती व्यान-भक्ती मार्गाने तोडल्या जाते, तेव्हाच तो जिवात्मा पुनः शंक आत्मा वनतो. मुक्त होतो. परमात्मा आंग लीन होतो. जे जिवात्मे अश्याप्रकारे या चार देहीपासुन सुटले, तेच केवळ निरंजनी व्यानी आत्मे च परमात्माजवळ लीन होवुन मोक्षपदी पावतात.

परंतु जोपर्यंत या जिवन-पोवन राजा असलेल्या आत्म्यावरचे हे कोट उत्तरवल्या जात नाही, तोपर्यंत तो आपल्या केवळ मुळ शंक स्वरूपात येत नाही. स्वयंःप्रकाशीत निरंजन होत नाही. जर त्या निश्कलंकी आत्म्यावर आलेले हे वेस्टने, वंधने तोडल्या न जाता, देहीव्वारे वाढवल्या गेले, तर तो जिवात्मा असेच जुने झालेले अथवा नालायक कोट टाकुन देत, नवे नवे कोट धारण करत, चौ-यांशी यवनी फिरत राहतो. या कोटाव्वारे तो जिवात्मा येण-जाण करत ४४शी फिरतो, म्हणुन याला ‘**येरझार कोट**’ असे म्हटल्या गेले आहे.

वारा न चार :- १२ आणी ४,

दशईद्रिये आणी मन व बुद्धीच्या दिवटया लावुन, या सुर्याच्या **बारा** ज्योती प्रकाशीत झाल्या. या वारा सुर्याच्या कला आहेत. आणी स्थुल-सुक्ष्म, कारण-महाकारण या **चार** देहाचा कोट असे ऐकुन १२ आणी ४ मिळून १६ म्हणजेच जुन्या वोलीभाषेत **सर्वकी** म्हणजेच सोळावी गठन केली जात आहे. आणी चंद्राच्या सोळाकला प्रकाशना नंतर येणारी सत्रावी आहे जिवनकळा ज्योत निरंजनाची। ही सत्रावी उभी राहील्याशिवाय काया उभ्या होत नाही. १२ रवी कळा आणी १६ चंद्रकळा चे व्यान खंड०२/ओवी-०६ द्युताचे मोती च्या निरसनातुन घ्यावे.

धन्याच्या आंगच्या सत्ता ज्योता । रूपी नांदु लागल्या.... :-

ही जीवनकळा ज्योत त्या परमात्म्याचा अंश अवतार असेलेला त्याच्याच तेजोगुणी अंशअवतार आत्माराम व्वारे उभी होते. म्हणजेच परमात्म्याच्या तेजोगुणी अंश आत्म्या व्वारेच देहपिंडाच्या सत्ता ज्योती खेळू लागते. परमात्मा आंगच्या या आत्माव्वारेच, ही जिवनकळा ज्योत उभी राहुन, या सर्व देहीच्या आंगी नांदु लागल्या आहेत. पिंडी या वम्हांडी भरून भरला आणीक उरला असलेल्या धन्याच्या सत्ताज्योता व्वारेच या पिंडी या वम्हांडीच्या सर्व देहीच्या आंगच्या ज्योती खेळतात.

रूमावळी :- टवटवितपणा, तेज वहरणे, उदाहरणार्थ पावसाळ्याच्या सुख्वातीला प्रथम दोन-तिन जोरदार पाउस पडल्यानंतर, धरणी हिरवीगार टवटवित होते, जोपर्यंत ती टवटळीत होत नाही, तोपर्यंत धरणी रूमावळी झाली नाही। असेच शेतकरी म्हणत राहतात.

सिदाई वाचा :- कुणाचाही आत्मा तडपल्या जाणार नाही अश्या प्रकारच्या प्रेमल वोलीसह, ‘जेजे वोलान तेते होईन’ अशी शकुनी वाचा/वाक्य।

सर्वघटी भरला :- सर्व देही सह सर्वत्र अणु-रेणुत सुध्दा भरून भरला। आणीक उरला असलेला चौथा परमात्मा आदीपुरुष भैस नारायण।

देही मध्ये देही फजीत नाही ज्याचे काम :-

स्थुल, सुक्ष्म, कारण, महाकारण असे चार देहाचे सात कोष याने हा आत्मा वेस्टीला आहे. या चार देहा कापसाळ्या वेळू प्रमाणे एकमेकात गुंफलेल्या असुनही चारही वेगवेगळ्या रितीने एकमेकांची फजीती न करता कामे करतात. याहीचे कामाची आपआपसात फजीती नाही होत. चार देहाचे अधिक व्यान खंड०३/ओवी-०६ पंचभुताचा पसारा या ओवीच्या निरसनातुन घ्यावे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥